

عنوان مقاله:

بازنمایی کارکرد اجتماعی عزاداری امام حسین در معماری حسینیه های ایران

محل انتشار:

نشریه هنرهای زیبا- معماری و شهرسازی، دوره 27، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

سمر حقیقی بروجنی - استادیار گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، واحد اصفهان خوراسگان دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.

سید رحمان مرتضوی باباحیدری - استادیار گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، واحد اصفهان خوراسگان (دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران).

خلاصه مقاله:

کالبد هر اثر معماری متأثر از روحی است که شرایط طبیعی، اجتماعی، سیاسی و ... بدان می دمد. لذا در یک زمان واحد در جوامع مختلف شاهد ویژگی های کالبدی متفاوت برای بناهایی با کارکرد یکسان هستیم. بررسی میزان و چگونگی تاثیر هر یک از این عوامل می تواند منجر به درک بهتر از علل شکل گیری گونه خاصی از بنا، ویژگیهای خاص و وقوع تحولات فرمی و کارکردی در آن شود. حسینیه ها به عنوان گونه ای از فضای جمعی برای برگزاری آیین عزاداری امام حسین و سیر تحولات کالبدی آنها در ایران موضوع اصلی این مقاله قرار گرفته اند. در این راستا تلاش شده تا به این پرسش اصلی پاسخ داده شود که تاثیر کارکرد اجتماعی-سیاسی آیین عزاداری امام حسین در ایران، در تحولات کالبدی-فضایی مکان های برگزاری این آیین به خصوص در شهرهای مرکزی ایران (اقلیم گرم و خشک) چیست؟ این مقاله رویکردی کیفی دارد که فن گردآوری داده های آن بررسی اسناد و مشاهده است. پژوهش از نظر شیوه تحلیل داده ها نیز یک پژوهش تاریخی محسوب می شود. یافته های پژوهش نشان می دهد همانطور که کارکرد اجتماعی آیین عزاداری امام حسین در ایران از آغاز تا پایان حکومت قاجار در چهار مرحله، دچار تحولاتی بنیادین شده، مکان برگزاری این مراسم و کالبد معمارانه آن نیز تحت تاثیر کارکرد اجتماعی مراسم، دچار تحولاتی اساسی گشته است.

کلمات کلیدی:

حسینیه، کارکرد اجتماعی، تحولات کالبدی، شهرهای مرکزی ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1776574>

